

ringen af „frilister“ betydeligt større vanskeligheder end under en engrosafgift. Efter de erfaringer, man har fået på dette felt siden 1962, anser man det for udelukket under en detaileddsafgift at opretholde „frilisten“ i sit nuværende omfang.

3. I september 1965 er situationen den, at et bredt udsnit af erhvervslivet, såfremt den nugældende engros-oms skal afløses af en anden almindelig omsætningsafgift, kun vil acceptere dette, hvis på den ene side *alle* varesalg omfattes af afgiftspligten (dette er navnlig detailhandelens interesse) og på den anden side *alle* køb af driftsmidler kan blive fritaget for afgiften (dette ønsker ikke alene industrien, men i lige så høj grad landbruget).

Det fremsatte lovforslag vedrørende en merværdiafgift løser begge problemer. Afgiftsfritagelsen for driftsmidler sker automatisk ad regnskabsmæssig vej.

4. Det kan ikke på forhånd afvises, at også en detaileddsafgift i hvert fald i en betydelig udstrækning kan løse begge disse problemer. Dette er jo ganske utvivlsomt, når det drejer sig om afsætningsiden, jfr. at man i både Sverige og Norge har detaileddsafgifter, der er praktisk taget altomfattende i varemæssig henseende.

Spørgsmålet er imidlertid, hvordan man med en sådan afgift kan løse det andet problem, nemlig at give mulighed for afgiftsfritagelse for driftsmidlerne. I Norges og Sveriges afgiftslovgivning er problemet ikke løst; i disse lande må der betales afgift af driftsmidlerne, og det er netop en af begrundelserne for, at der i det svenske erhvervsliv er så stor interesse for at forlade

detail-omsen til fordel for merværdiafgiften.

5. Det er ikke mindst dette problem, tolddepartementet må have tid til at løse — hvis det er muligt. At det må ske i samråd med erhvervene — med den procedure, der har været ved tilblivelsen af lovforslaget om merværdiafgiften — er givet. I øvrigt har finansministeren i sin tid lovet erhvervslivet, at et lovforslag om detaileddsafgift ikke vil blive fremsat for folketinget, uden at erhvervene er blevet taget med på råd.

Hertil kommer, at man af praktiske grunde næppe kan nøjes med som i 1962 alene at medtage varer under afgiftspligten. Det vil sikkert være nødvendigt i et vist omfang at gøre tjenesteydelser afgiftspligtige. Man skal her henvisse til, at detaileddsafgifterne i Norge og Sverige også omfatter reparationer, monteringsarbejder og andre arbejdsydelser på varer. I Norge er tillige opførelse af fast ejendom i princippet afgiftspligtig.

Dette betyder, at et lovforslag om detailoms ikke kan ventes færdigt til fremsættelse før maj 1966.

6. Der blev under folketingets omsforhandlinger i 1962 af tolddepartementet foretaget nogle provenuberegninger under forudsætning af, at alle levnedsmidler samt brændsel blev inddraget under en detailoms.

Det er blevet hævdet, at der i 1962 også må have foreligget et forslag om en sådan detailoms. Dette er ikke tilfældet. Der foreligger heller intet materiale om de tekniske administrative problemer (f. eks. registrering af virksomheder), som måtte løses, såfremt man ønskede en sådan afgift gennemført.

VII. Landbrugets stilling under merværdiafgiften.¹⁾

Spørgsmål 27:

Der udbedes eksempler på et tænkt typisk regnskab, som det vil stille sig for et landbrug under merværdiafgiftssystemet.

Svar:

Administrationen har udarbejdet vedlagte udkast til et regnskabshæfte for landbrugsvirksomheder. Regnskabshæftet med tilhørende vejledning er udarbejdet under den forudsætning, at lovforslaget vedtages

i den foreliggende form, således at landbruget ligesom virksomheder inden for de øvrige erhverv efter udgangen af hvert kvartal skal indsende angivelse til myndighederne vedrørende det pågældende kvartal og samtidig indbetale det skyldige afgiftsbeløb. Det er tillige forudsat, at alle de enkelte købs- og salgsbilag skal indføres i regnskabshæftet, og at der for landbruget skal gælde de samme regler med hensyn til fradrag for indgående afgift og berigtigelse

¹⁾ Jfr. bilag 20-23.